

ZDENKO BAŠIĆ, ILUSTRATOR I ANIMATOR, DOBITNIK ULUPUH-ove NAGRADE ZA NAJBOLJEG MLADOG AUTORA GODINE

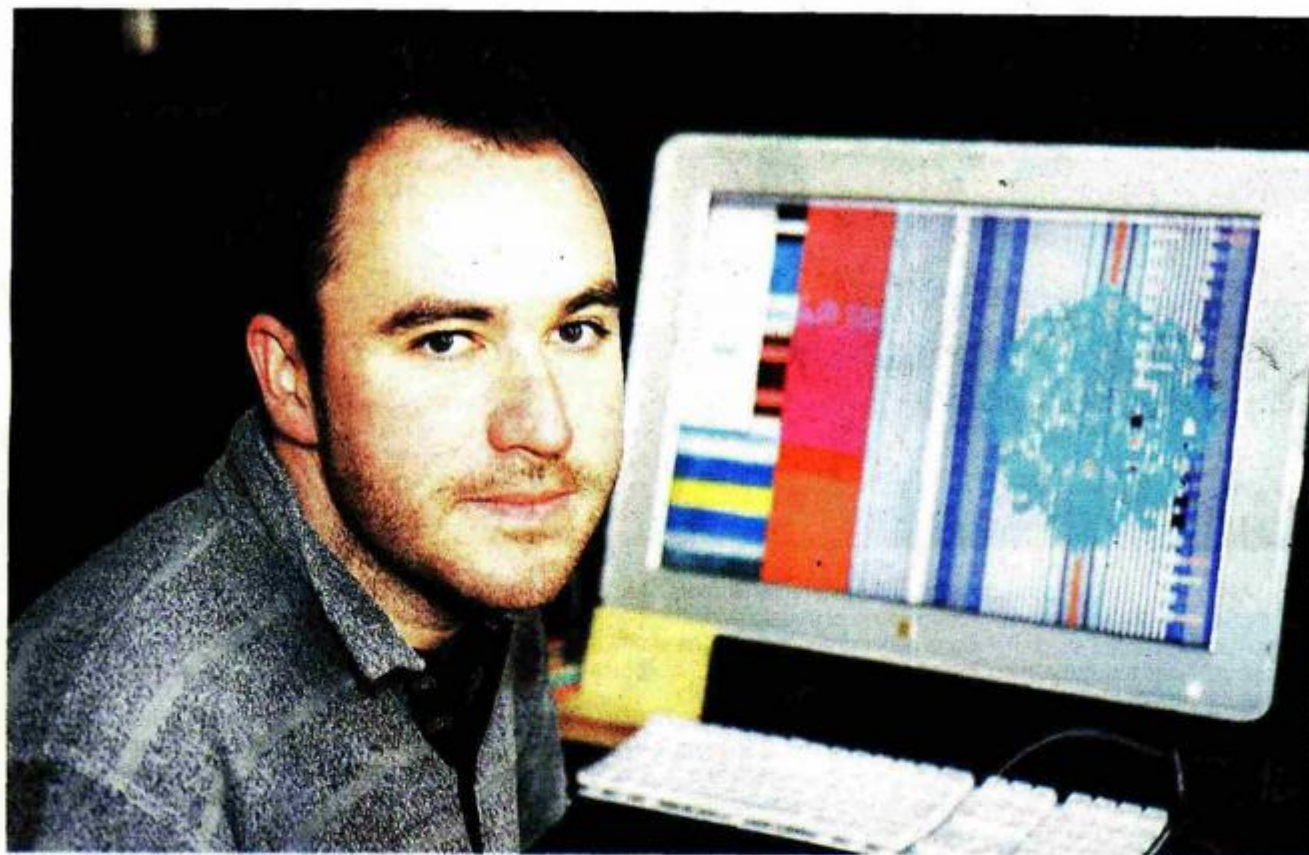
Fotografije iz filma "Guliver"

Priča je ishodište svakog umjetničkog djela

Priča mi je najvažnija, zato sam pišem scenarije. Mislim da autor mora imati nešto za reći da bi radio animirani film, ustvari - da bi bilo što radio. Za mene od priče počinje stvaranje novih svjetova

Po nekima opsesivan (a opsesija je, dobro je znati, riječ kojom lijejni opisuju predane poslu), po nekima zadivljujuće predan - Zdenko Bašić svakako je izniman u onome što radi, a to će potvrditi svatko tko je gledao njegova "Gulivera" ili držao u rukama neku od slikovnica koje je ilustrirao za "Profil". Ilustrator, scenograf, kostimograf - a prije svega animator - Bašić je ovjencan nagradom ULUPUH-a (Hrvatske udruge likovnih umjetnika primijenjenih umjetnosti) za najboljeg mladog umjetnika.

Jedan od prvih diplomanta Odsjeka za animirani film i nove medije pri Akademiji likovnih umjetnosti naredao je dosad nekoliko radova koji historično odskaku od bljednog prosjeka domaće animacije: 10-minutni lutkarski film "Priča o snijegu - Anđeli u snijegu" pa kratku animiranu priču o "drugačijem Guliveru", ljetos premijerno prikazanu u zagrebačkom Movieplexu, pa animirani spot za Gibonnijevu

Perfekcionizam je nužan u animaciji - Zdenko Bašić

pjesmu "Žedam"... Ako o njegovoj posvećenosti (ili opsesiji) ne govori dovoljno podatak da je nakon završene Škole za primijenjene umjetnosti pauzirao jednu godinu čekajući da se na ALU-u otvori studij animacije, dovoljno će reći podatak da je Bašić "one man band" i da sve radi sam, od lutaka preko scenografije do filmova koji su izvanredno pomno napravljeni,

puni detalja, vizualno i semantički bogati, riječju - fantastični.

- Bilo bi teško povjerovati da je sličnost u atmosferi i likovima između vaših filmova i onih Tima Burtona slučajna.

- Ne krijem da volim Tima Burtona, njegov je utjecaj na moj rad bio ogroman, on je, ustvari, obilježio moj prvi doticaj s animiranim filmom. Među-

tim, i ruska škola animacije je u znatnoj mjeri odredila smjer u kojem idem - a i Burtonov - njihovi eksperimenti s lutkama su nešto zapanjujuće dobro, inventivno, nešto čemu se ne prestajem diviti.

- Oni koji poznaju vaš rad skloni su vas nazivati perfekcionista. Prihvaćate li taj epitet?

- Prihvaćam, perfekcionista

sam, mislim da je perfekcionizam apsolutno nužan u ovome što radim, bez toga ne bi išlo... Animacija je stvar detalja, u detaljima se postiže savršenstvo, ja inzistiram na tome, to je ono za što se hvatam kad počnem raditi na nekom projektu.

- Koji je najzbudljiviji dio procesa stvaranja animiranog filma?

- Sve je važno, ali meni je

najvažnija priča. Zato i sam pišem scenarije. Mislim da autor mora imati nešto za reći da bi radio animirani film, ustvari - da bi bilo što radio. Za mene je priča ishodište svakog umjetničkog djela, od nje počinje stvaranje novih svjetova. Volim raditi i lutke, ali i lutke su na neki način podređene priči, doživljavam ih kao žive glumce koji u priči, u filmu, imaju svoju ulogu.

- Prva ste generacija diplomiranih animatora. Je li se isplatilo čekati na studij?

- Iskustva novih naraštaja studenata vjerojatno su ponešto različita, mi smo ipak bili pokusna generacija, dosta toga se tek ispipavalo, međutim, imali smo neke jako dobre profesore, među njima i Joška Marušića i Gocu Vaskova, i u tom smislu sam sigurno profitirao. Pomogli su mi usvojiti nešto što je ključno - pristup svim procesima u stvaranju filma, sudjelovati u svemu. Jer, u animaciji je sve bitno.

- Ima li hrvatska animacija dovoljno mladih kapaciteta da počne stvarati nešto svježije, nešto novo - i da konačno prestane živjeti na staroj slavi Zagrebačke škole?

- Najveći je problem hrvatske animacije to što dugo vremena nije bilo škole. Nastala je rupa - rupa između starijih generacija i mlađeg naraštaja, novih tehnika - u kojoj se stvaralo prema pojedinačnim impulsima, na razini eksperimenta... Srećom, Odsjek za animaciju postoji već deset godina i pomaci se vide, evo, na primjer, velik potencijal i velik talent vidim u Manuelu Šumbercu, studentu na ALU, s njim sam se udružio, počeli smo zajedno razvijati projekte, siguran sam da će iz te udružene energije proizaći nešto novo, nešto snažno, s nekim novim tehnikama...

Maja HRGOVIĆ